

antecedit, et futuræ n. sicut expositore à existentiæ fixæ reverentij, ex p. q. a frā aduenientijs, & reverentij n. sit ut in mā in advenientijs; aliquin posset sibi hōc in eodem iugti cū in predicto et in grā, uidentem & mortuum, in exigitib[us] iugib[us] in ejus resup[er] aduenit, dicitur cū, seu clarius, iam n. e frā reverentij: gō nū lū mā sicut y illius existiam, j' iam n. c expositore.

2 **E**xpositio: s. ex priori, in q̄ mā antecedit frā aduenientijs, n. c sine frā: gō cū s' frā reverente. Nego cām: tāgō n. antecedentia, seu prioritate, nihil aliud cū gō mā cū iacim frā advenientijs, & unicuius ad illam; qd p[ro]posito fit stare, & omnia simulata tempora inter mām, ea frā aduenientem, unum n. instantiæ nullas h[ab]et p[er]s[ec]tus, q[uod]cum una ali- um antecedat, n. c tam n[on]: unū s[ecundu]m sicut frā illigiti cū iher iugti in mā, qd tō ipso iugti in illa.

Disceptio: p[ro] Thomas, q[uod] p[er]tinaciter defendunt gō mā d[icitu]r, campi cū t[er]ra mente Asti, et Duci. Thomas vltā cū p[er] se p[ro]p[ri]a: gō nullam in se includit autē ex existentiis, gō n. illam in se includit, ut affirmavit a frā: i. am arguit ac Asti, ubi vario in locis dicit mām n. existentiis, it sentit Duci Thomas, dum p[er]petuum usuet mām existen- tiam in p[er]s[ec]tione; qd us[us] existiæ n[on] s[ecundu]m, ex se p[er]tinet, auat n[on] existiæ, qd cū p[er]petuum s[ecundu]m.

Sed discepto argit: mā cū p[er] se in ordine ad alium ultimum, seu p[er]tinet, id cū frām substantiam, p[er] gōm p[er]petuum, & ultimo aucter, nō argit; in ordine ad alium existentiis, seu esse existentiis, id cū existiæ, nego argit; & sic illigatur i. Duci Thomas, et Fr[ancis]co, q[uod] inde dicit mām n. cū ex iugti, cū simpliciter n. cū usluit mām n. cū ex iug-

PA

opulentum quod iste impletus dicit ergo: et uultus, manus sub priu-
i pectore rediguntur. et ergo, et iustificari, et 2. am se sit ergo
Sicut ergo alii qui sunt manus noluntur esse yeci illigantur debent
et ipse quoniam accipit a fratre, quia tunc non est hic, sed, ut alii, et
non frater.

Propositio: Dicimus, ut et quod sit ergo summa perfectio
admodum omnium rationum yecorum, et manus, s' sit ergo summa imperfectio,
admodum omnium rationum yecorum
Dicitur ergo, quia Deus excludit omnium yecorum rationum, nam
s' sit summa perfectio, excludit omnium imperfectiorum, quod est ratio
yecorum rationum, at uerba, ut in yecis non excludit omnium omni-
um imperfectiorum, ut ergo nec ualitatem, tum quod est ergo extra
yecum usque extra yecum negat illigantur, sine aliis ualitatem, et ex-
ceptio; tum quod possunt dari alii, et aliae maxime imperfectiores
sunt, q' t' factio latet.

Propositio: ut we yecum et loquimur ex dubibus en-
tibus in eis, cum y' ambo sit yecum, n' potest surgere unum q' se n'g-
nitus est, ut sit inter duas yecas aquae: id uerba, et fratre sit
unum yecum, et n' y' frater sit yecum, manu n' potest
sit yecum, id yera yecum. **L**ogicum intelligendum est, et t' entibus
in eis simpliciter, id est yecum, ut usq' ex hicie, et leone, et al-
lentibus in eis, id est ex duabus auctoribus phinguo, et ultimo, n' sit ex
duabus fratribus: at uero maxime sumpta, q' sua existentia adhuc n' est in
eis simpliciter, et impletus, ac y' sit ex illa, et fratre fieri
unum yecum. **D**icitur et hoc, nam et statim ex fratre, et usq' q'
existentia, q' frater ex maxime ex illa, et exponito phinguo, et subiectio:
q' ille est.

Propositio: ex yecum fratre uniti et comunicatur maxime: q'
illam reddit existentem: in fratris comunicat subiecto

ruum effum patem a Nig. wam: alio dicamus, qd ipsa
et tuum spiritum substiale existant y exigitur pia ruim
Dentaliam, qd inserecipiant: item qd mā sit spiritus illi
unitus pia ruim.

Nig: abie uim i, qd cā fratio existit subto oēm ruim
effum, securum fratrem, ut sit illum, unius substantia fuerit
cayax; mā uō n. ē cayax existendi y existiam pia ruim
nalev, s' iam supponat existens.

Subsecio 4.^a

Et mā posuit dinitus existere pia?

Ente resolutionum adueste duobus lari dependentiam de-
am in tēndo, ut qd ad possibilitem, aliam in existendo, ut
qd ad actualitem: s' am hēt mā à pia, et 29a, i nūlibet
existit ergo inspletum, ac pia exalat ostēti ad pone-
ndum inuicem, exalat una ab alia dependet, ita ut ista
redderet impossibilis, it mā est impossibilis.

Dependentia in existendo ē duplex: s' Logia rāgh:
logica dati, qd uno ita dependet inexistendo ad alio,
ut nec Dinitus parit existere sine illo, sic se hēt nō rū
sui prīncipi, et tū: ph. dati, qd uno nōdēt negatice
existere sine alio, just in dinitus sic se hēt accidentia
relicia in substia, ut pēt in Eucharistia. Dein haec de-
pendentia in existendo pēt s' tā priori, et hanc hēt
effūs rū ic, aut alicuius tenetis rū en pēt rū, tā post
priori, et hanc hēt rū en effūs, aut alicuius tenetis rū
en pēt illius: hoc posito.

Resolutio sit: mā n. dependet in existendo à pia.

à posteriori dependet loquè, neq; libet ē, p;st Dinitus existere sine oī frā substatiā lē q;oj; interffit apud S. L. tractu ī n. qd. p;fj, q; nūl in hoc dñi vniā: gō vñ 2., q; mā dignitū realis à frā tanguam res à re: id q; ita hinc p;st unum dinitus existere sine alio, nisi alijs sp;cialijs dñi vniā, q; n. dñi in nostro iū gō vñ.

Dñi nōc aliquā sp;cialijs dñi vniā, q; in opinione multorum substantiū dignitū tanguam reg a nō ubi c; duovi: & frā x. vñ unum dinitus p;st existere sine alio n. n. illigit, q; dñs reg creata existat, q; dñs duret, et ita alicui. Hanc, q; n. magis dependet mā à frā, qm accidentia realia à substantiā: id hanc p;ssunt dinitus existere sine substacia, ut p;st in Eucharistia: gō vñ.

Obijc 1: Tho mīstij oī c; accidentale includit frām accidentalem: gō ita oī c; substatiā includit frām substatiā: gō implet lati substatiā, nō mā sine frā substatiā. Id. q; oīc c; accidentalijs includit frām accidentalem: gō c; oīc c; substatiā includit c; frām substatiā: s; t p;ccatio mis Angelii, et Dei ita c; substatiā: gō includant c; alij frām substatiām: Vide qm nō debile argum in A. iigit' nōdō c; vñ, et dñs rās ē, q; dñs vñ accidentijs ē, qd dicat hoc dñm ad substantiam, ac qm p;st nō sit frā: Vñ ualat. necab; ē audiens gō c; frā; at vñ dñs vñ substatiā n. ē, qd dñt ordini ad nutrītū, ut p;st in Angelis, et Deo, nō p;st n. qd substatiā ē frā, aut c; alicui includit vñc frā.

Obijc 2: implet alij c; in verum nā, q; nō sit sub determinata ipse: id si mā existaret sine frā, nō existaret sub determinata ipse, substituti n. sub hac determinata ipse p;st frām esse ē indifferens ut determinatū ad hanc, t ad illam ipm gōt.

Dicijus 3° maij: impletum. qd alij sit in resum. nā qn sit
sub terminata ipse sylecta, it insplecta, id; splecta nego
maijs: qd sit d se, et nā sylia, qd sit nā, ergo insplectum sub
stiale mate, qd qd heret ad huc denudata oī frā; ab ipsa oī frā
hēt, qd institutus her, aut illud spōlitum substiale jūm mō,
t detinimur n. heret denudata oī frā.

Dicijus 3°: implet, qd ex istat nā hōj, qn sit et ha-
ta ad alijm dīam: qd it, qd ex istat mā, qn sit et ha-
ta ad alijm frām. Rego vām: dīra rāo ēt nam hōn. qd
jūti ē pē rei a dīa induante rāt ē idēm s' illa, at uō
mā a pē rei dīgūnti a frā; at uō qd it dā pē rei n. qd un-
um dari sine alio maxii uō qd dīgūnti si n. dītū spēcialiōne-
rā.

Dicijus 4°: unum relatum nec dīcītū pē. surmari in reu-
o frō: si mā ē relatum ad frām: qd nec dīcītū pē. sur-
mari in oī frā. Dicijus 5° maij: si diligat t relato spēciali-
tali, qd qd sit tles: si t transpendenti, qd ē mā rāu oī frā, nego maij,
nam relatum transpendens n. ist dīcītū, id nālū pē expte-
rā frā.

Dicijus 6°: relatum spēcialitate, nec dīcītū pē. surmari
in oī frō: qd nec transpendens, qd ē mā. Dicijus 7° in sū. qd dīcītū.
n. dīgūnti relatum spēcialitate ab utroq; extō datuanti
māndō vām, rāo ē, qd relatum transpendens ē qd dīcītū
a uō frō spēcialitate uō indīctū ab illo, s' illam includ-
at. Dicijus 8° in sū. tōi agente relatum spēcialiē ēt frām
alijlēs dīctām a fūntō, et realis a frō, carīgo antē na-
tōlō lōm: mā ē, qd relato spēcialitate dīcītū suēdū
exīstām, et dependēt via lōi ab exīstām tōi, relatum uō
respiuit suēm mām, et ut partibilem, a uīg realis exīstā
n. pendet esialitez.

Diligui nant ays 3 Gregorio, Dapques, Arrig. in Logia
despp. 12, n° 54; it utrum hoc sit uum in alio. ea mina-
ndum si tū te liberare velis ab haec iustia die, qd iustum
plante pōt existere sparatimē uel de dictari a suo frō, ita
mā pōt Dinitus existere in uacuo separata ab oī frā in qd suppo-
nitore hōc dissimil existit ab eis tū frā, qd uidetū resipit
ad ueritatem politē dōy.

Dic s^o: mā nec Dinitus pōt existere sine oī frā acci-
dentali: qd nec sine oī frā subtilia. Nigo uām, rāo ē, qd
implat rem existere qn aliud existat, existere autem aliud
n. illigit̄ sine oī frā ubi, qd tā impliatio n. uidetū in eo, qd mā ex-
istat sine oī frā. **D**ic s^o: nā subtiliaqd negt existere si-
ne subtilia: qd nec mā sine oī frā. Qd nāndō ays, ut pōbit in
alio.

Subscđio 1.
Et mā dependeat a oī frā phisē?

Difficil^o ī: Et mā et pōta oratione pōnit cur existere si-
ne oī frā? In primis mā n. ita dependet a oī frā, ut si den-
udetū oī frā, st̄ hoc pōnit fieri sine miraculo, t̄ n. tene-
atis Dei, ut Luther nā ē, illam destruere, st̄ pōt usque
nobis illam meruare, ita qd. Tommuy in ph. despp. 10,
seccióne 2^a, n° 5: rāo ē, qd n. appart cur in dicto uenit
resipit. sc̄utum meruationum mā, eam qd destrueret.

Dic s^o: fīnī mā, ē subnotio oī frā: qd si oī frā ab
iheroparenti, nālē penibit. **A** i^o, finū mā nā
subnotio nem aequalē oī frā, n. apt̄ ipsius linea, qd finū
resipit, si mā denudaretū oī frā subtilia. **D** 2°, sub-

ctionem sibi rebibat, qd agitum est finem misericordiam, n.
ki adgitum, ac qm n. regit ex destra talis subordinationis, et
percat, ts redamus, qd resonante fine rect, reperiatur regna
i terra orationis, adhuc in misericordia heret in se frag. accidentalisqz
qz i genitio, duratio, ubicuo, ut p. apta ad impedendum ca-
rum, et recipiendum influyus calamity, ad qd it fines reddit.

¶ Q[uod] 2. m[od]estus est a me p[ro]p[ri]o f[ac]t[um] accidentia n[on] exponunt n[atu]re,
et ex m[is]eria sua festivitatem deponunt: g[ra]m[m]atica ablativa omnia substantia
et ego v[er]o, q[ui] si aliq[uo]d au[n]teret placet et m[is]eriu[m] rei Trinitatis pro-
p[ri]e t[em]p[or]e o[ste]n[di]t f[ac]t[um] substantia, sicut x[er]c[er]e rei Trinitatis p[ar]t[em] e[st] sine
o[ste]n[di]t f[ac]t[um] accidentia, Viz. sine actione, si e[st] accidentia, elevatione ubiq[ue]
et h[ab]itu; at us[que] nullem, t[em]p[or]e tantum humum, et sicut in dege-
neracione adstruimus, t[em]p[or]e amissio in miseria, in f[ac]t[um] substantia.

Dicitur me ad facta nunquam existit. natus sine omni paternitate. Dixi natus, quia in aliis dico ita existit, ut aliis velunt ha-
bitum et miraculum, impudendo, nato. Dux generationem spiritus.
Hac veritatem, etiam Mariam, gabrielij, apud genitorem suum ita
tum sectari. et docent maine existere in eternitate. in factis suis in
triduorum mortis Christi Domini, et in mundi revolutione.

Dilectionis, qd si mia Christi Domini in illo mortis
tempore agnoscitur, regnabit, cum Christo
in secessu mortuorum et illud psalmista. Et slabus an-
tum tuum uide exruptionem. De 2. p. Augustinus cap.
32. n. 62. scripturam Capit. 32. exruptione ph. q. instau-
nit imm. p. genere. rebus. aliisque nec Christus liberavit
mortuorum nam mori potest in carnatus est et illa p. corpus
in currens, et uermes reddit, q. uulgariter appellatur mortuorum foeces

Segniter 3. Verbum Domini assumpsisse illam fratrem
cadaveris, q̄ in triplus mortis informata fuit misericordia
mini, et iterum idem denigere in resurrectione, scilicet illud diuinum
Damascenos. Qd. sit assumptus numerum demipartit, et operibus
iis operi gloriantur. Et dicit aliqui Verbum Domini n.
assumpsisse talern fratrem cadaveris; neq; in hac assumptione se
maria erat.

Qd. 2. Magno d. apud quod Istrinum uitatum, Ver-
bum Domini assumpsisse illam fratrem cadaveris, et iterum de-
nigere in resurrectione assumpsit illam, inquam, n. i., id
2. id, et negative, ex eo inquit assumpsit corpus mortale, regu-
nter assumendibus fratrem cadaveris, q̄ recaderet sollet ait in
uentri sicut enes, qd assumpsit corpus nutribile, et numerus mem-
ter debuit esse, q̄ in nutritione et nus agravatur, et dimittere
q̄ agradantur, factum Divi Damasceni explicandum est typi-
bus principib; et i. assumptio.

Principio: nego ex hoc, qd haec propositiones sint vere,
cadaver natum est Beata Virgine, datum c. in seculi
aetate, redemit nos, et alia, q̄ p. re uidenti absurdum
Dicit quod patr. in ph. deip. 3. m. 63, mandat regiam, qd
cadaver huius mundi informantem fratrem cadaveris in nego ait w-
alij, dat vobis spiritum ex misericordia, et fratrem cadaveris regis secundum
rostigum fuit natum ex sanctissima Virgine, et late
in Cœlo confortatus, aut inde Christus Dominus nos in
vita redemit. Propter hoc Iesus in illa triplex poterit p.
omnino esse idem fratrem divi cadaveris. R. s. Eai. off. qd
n. e magis desibile, qm qd dicatis propositum, in statu, nam qd
nisi nostra obedientiam ad mystem, ne dereliquerit, ut qd
Divi consequens erat, n. exornat ex

Inscr.

Quidamq; caro uiva et mortua ē eadem, id est nō
dicitur carnem, quia nata ē it Beata Virgine, fuisse in reperi-
tione: sed si misericordia Christi Domini in illo triduo aduenire pote-
raduerit iam nō fore eadem caro: gō x. Regis missus genera-
re nihil aliud ē, qm' mā iā, s' organizatione, et accidentibus ex-
ternis: at nō eadem mā saltem stinxi: q' fuit in utero Bea-
tissima Virginis, et fuit in reperiitione.

Clade: qd te redamus hīc lbt. manū tam in nō
mundi motione, qm' in Christi morte existigere sine oīfrā
ad huc nō regit, qd hoc accideret natura, dī p' miraculum existens
in eo, qd Deus p' tunc mulieritatem p' duere sit poterit, t' impedi-
vit natura eius existitionem: nullū nō rās dari potest, ut restat p'.
Homines, cur natura nō successit p' raduerit in mā huma-
nitatis Christi Domini, s' natura redatur in mām aliorum
homīm defunctorum: gō nō successit fuit p' miraculum.

Opponunt alioz cloz circa id institutū?

Dōct: mā ui agentium malitiam nō potest denudari oīfrā,
et in hoc regu negat natura ē: sine oīfrā p' v. quia mulier
huius funtū ad redendam talēm uirū agentib' p' malitias,
numq' sciamus hereditate, et probius experiamus stricram;
postea hanc nō uocem diligimus, abcedim p' q. nō hinc na-
turā uictimā p' duensi lucem, quem ragiendis et p' d.

Confāctū ē, quia x. lē p' legum Introducō uni-
oīfrā ē corrugatio alterius, et extrarius: gō nō q' modo co-
trahit una p' in mā alia illi at nō aduenire
vā ē, quia agere nate nō operat̄ intendere ad malum

at usū receptio ē malum ac pī nō potest intendi pī se, id est
intendit pī se ab agentia bonum, nō tētē qī actis frāc
mīus introductione faciēns regī orrūptio frāc ex ien-
tiā ~

Qonfrācti 2: qā agentia nātia nō cōpīlant frām
aliquā a mā nīgi introducendo in illam qī lītēs dīpo rēntē
ad aliam frām, eam qī exigētes, id qītē in mā it dīpo-
sitiones sufficiētes ad frām, nātē talis frāc in mānā int-
oduci hī, nīgi spūlāqī aliqī dītē rēniā: gō mēnījōn pīt mā
ex uī agentium nālīum cī nīne dī frāc ~

Dīpositione i: Dōna spē trāctu i: obī 2: n: 222
strānum opīnante; qīdō ignīqī aqī rēfūga rēpēte vīting-
hācūtī, et nīlē hī capite abrīendītī, bēn. tān fīent pī dīpo-
sitionum introductionē dīpositionām, qīm pī subītēm rēfūlatō-
rem pī subtractionē unīonē: gō in tālī ia nō introd-
ucītī noua frāc in mā: gō ex uī agentium nālīum pīt mā
manere nīne dī frāc tāgī pīt, qā nēqī enīj hīt actiū-
tatem ad dīpositiones frāc cādācīo cādācīo, nēqī
aqīa mālōrem uīm, qīm ignīqī, id pōtīuī strānum, pī
pīt ii. stīgīa pīrāndī: gō strān ~

Qā nānō aījō: ad pī bōcītām cōpēm hīt ac-
tītātēm ad cādācīo dīpositiones frāc cādācīo qīm
aījō ad cādācīo qīm qī aliam frām, qī subītēm pī frā-
cītē extīncti a. O. qī strānum aliqī wē pībānī pīt; nam
re uī ille hī capite dīminutū nō aīlē se hīt pīt illam
mīi abīlītōm capītē, qīm qīlēt alīj, qīm dīarīc omīrī:
qīurjō nō hīt frām cādācīo nīne ille alīj, nīlē ignī-
tātē mīt extīnctē, et rēsūltatē in cēbīnē pī illam subī-
tēm iñiūtōm aqīa, qīm si qīlēt alīj mō extīnctē
retī

reflexus ergo in aqua in maxima auctoritate frumentis cincis, & carbonis,
et non in aliis? Hoc de quod tamen in claretis talibus auctoritatibus
in cinco, & aqua, claretis in aliis agentibus circuus tan-
tibus ex

Doppo ney 2°: supposito qd n. uiuentia hancit tristis
persecutatio qd ad sui reservationem: sumatis i[n] ignis, in cuius
agrimenidae p[er] m[od]ic[um] reservationis p[ro]t[est]a, perenni p[er] Divinitus in au-
to, et ab angelis diuidati, tunc talis ignis ueruanus p[ro]t[est]a,
ut supponit, in gloriet p[er] deuina: qd illud p[er] m[od]ic[um] Christi
mancabunt sine se p[er] uirtutem agentis natip[er] a p[er] uita, gain
uiuo n[on] datur, in qd resurrectio talis ignis: p[er] amitib[us] uel
tali[m] m[od]o, p[er] ab angelis nativitate negat, t[ame]n uarijs fatendum, qd m[od]o
meat sine o[ste]no p[er] se

Dicitur in p. II libro de gloriarum cap. 4°, quod in aliis
mundo reaverunt malorum talium ignem ab angelis ipsa non retinente,
ne datur mala sine pena, ut ergo venientib[us] fratribus destruimus
miseritatem, ne datur vacuum a domini gratia 2° alius marginum
in manu sine omni pena et miraculam, quod non est secundum gloriam, sed tenet
miseritatem propter priuari omni pena et uictimam agentium malorum
nati mali apparantium nam apparet quod per miracula destruimus
miseritatem, quod dicitur, quod datur istud secundum

*Vij p[ro]p[ter]o 3°. i generis ignis v.g. in producti-
latim introducuntur in manu ligni dispositiones quid ad
ipsum ignem, ita ut tales dispositiones propulsant prope in u-
niuersibus p[ro]p[ter]is paci, & postea in combustionibus g[ra]uissimis.
¶ Ignis regat terminatam mensuram p[ro]p[ter]is, num[er]o
ad sui productionem, ita ut in minori p[ro]ducatur negat; illa
p[ro]p[ter]eius uicinus est agenti, & minores dicta mensura, inca-
pax q[ui] p[ro]p[ter]eius solas recipiendi frām ignis habent dispositiones.*

negad illam, et per mea ergo pateruntur servare frām ligni,
et hanc nō subiicitur; sī dispositionibꝫ dī stratis, qđ tunc
talis pīs, dum alia remotiōres nō sīt, pīfecte dispositions
cent nīne oī frā. qđ Ouidi, stouertia 2^a puncto 1° nō
agnoscat uim in hoc argio.

Dicitur oī Cū uitatij: talis pīs indispōnitas ad frām igni,
et incapaces pī se solag illam resipendi servare adhuc
frām ligni, qđndū alia pīs remotiōres nō sīt, pīfecte dispo-
nita ad ipsam frām igni. Deqđ, reputant insuētiōes
qđ una frā sua corruptionē pīverūti pī breue tempus
in una mā si ne alijs pīpositiōibus, id ē tota
nī, sī ipsa cūstīa sit, qđndū una frā corrumpti, re-
suari aliquid in hī subto, sī pīne nalijs dispositionsibꝫ
ut uixit in hoc sam iam mūrente. qđ nō qđ resuari
poterit sine alijs in illa minima pī, sī uicta alijs pītūj,
qđ adhuc dispositions hent ad talēm frām, et iugis-
tūj pīz pī muon uīus subto adiūti illam servent.

Dōs: mā intum ē ex se pīst exīstere nīne
oī frāpī, qđ mā sine frā hīt suam exīstiam et
subiectiam: deīn nō agnīt frām, ut cūpīllat strāia,
qđ mā sīt subiecta, nō hīt strāium: nec ut dispo-
nati ad extēndū, qđ mā sit pī creationēm indepen-
denter à dispositionsibꝫ: qđ nīne dispositionsibꝫ ē des-
seruabili: nō apparet aliud, ī qđ dependent: qđst.

Sonfrātū, qđ frā spirituali exīstīt nalijs nīne
mā: qđ ēt, nīnefrā, mā: nam si acī nalijs exīstē
frā, et enī nā mā mātū ad spōendum spiritū,

¶ tñ natus sexuatis sine mā: gō si mā dñ: ut sine frā pda
creari, tñ primus foret supradicq; qd ad mām, sexuatis mā
est natu: utraq; nō ē creata, qd in-specta: qd ut frā sine
mā natus fuerit, ita mā natus sine frā durabit.

Dic: dñs mām tunc fore origam nullamq; exer-
cere operam. **A**. hoc dñs i: nam mā: tñ au: fām n: reu-
nit, adhuc ad illam recipiendam ē apta, ut frā: tñ au: mā
n: inficit, adhuc ē apta ad mām actuandam, id egr: n: ē
refiga, ut pñm tñ au: n: apparet n: id est serpentis origa.
Dic: nam mā neg: s'frā, neq; sine illa apparati si sermo-
nit pñfici operib; n: tñ dñ emanationib; nam mā sine
frā adhuc posset subiactam, intitam, & qd tñ pñm n: ut
dñs sineq; n: ad operam mā: adhuc mā pñt pñmtere sine
frā, nam illas agens n: pñt operare sine phasmate, qd
et permanet in aia separatā natus.

Dic: frā ē qd uita mā: sūt reg sine sua uitam
negit: qd neg: mā sine frā. **D**icit, qd mā sine frā ē qd uita
vacuum, qd natus n: dñgit. sūt rū uita existit sine mā: gō ē
mā sine uita existit natus: ego n: dñs mām tunc uiuere, n: ex-
istere: id si existere idem sit atq; uiuere pñbat argum, qd nec
Dñs pñnit mā existere sine frām, nam nec dñs existit
uiuere sine uita.

Dic contra iterum: n: minus vacuum ē mā ū frā, qm
frā ū mā, nam utraq; existit ē qd inspectum: ita vacuum
frā ū mā dñt natus: qd ēa vacuum mā ū frā natus
ē poterit. **D**ic: dñs, argum pñbare mām dñ factu exis-
tere sine ū frā, ut frā dñ factu existit sine mā: nem
tñ dñt dñ factu pñritum legit̄ incorruptibile, n: inficit.

dari si facta positum sublunar incorruptibile, id est tantum pro-
hibibile tale positum natus: gō siles &c.

Dic iterum: frusta est p̄n natura, p̄n sit redditus natus
ad aurum: sed mā n̄ sit natus redditus ad auri existendi sine
oī fr̄a rōe agentium nouam frām apparantium: gō mā n̄
sit existere sine fr̄a natus. **A** Et mā n̄ possit ab agente
naturae oī fr̄a natus obbari, ad huc sit sine oī fr̄a existere natus; nā
x̄. lōe mā natus appetit fr̄a amissas, & tū uite agentium na-
tūrum n̄ sit eas recipere: gō tū uite agentium natūrum n̄ possit
oī fr̄a uenire, sine fr̄a natus existere poterit.

Dic adhuc: si translati a mā iūtis, j̄ iūrietas, debet
destrui natura: gō ē nobilata fr̄a. **A** mām n̄ p̄dendre a iū-
titate q̄ ad existiam, ut esā n̄ p̄dendet a q̄ iūrietate: si tra-
lato ab hoc p̄n redendi, et ad huc reuertetur hoc, et ouibus ex-
seret distractio colore, nam esā n̄ p̄dendet a iūrietate q̄ ad
existiam, d̄ j̄ ad existiam, idē si negat iūrietas.

Subsectio 6.

A Et mā orbata oī fr̄a seruandi ead n̄ adē.

Diffidit: Et mā possit a Deo seruari extra oīm frām
per eandem n̄ adē, q̄ seruabat unita fr̄e? **A** affr̄e?
Magnus S. Augustinus, Arrij. Qui: q̄c uitat, et regit S. L.
in ph. tractu i^o de pr. 2^a n° 96. Romnas in ph. de p̄. io-
nitione 3. et iūi Ad. a. Q̄, q̄ illa ad suffit ad re-
seruandam mām sub fr̄a: gō ē sine illa a p̄n vā, q̄ sit
recedat fr̄a nihil redit a mā, a q̄ illa ad imphūta
p̄dendat.

Declarat, q̄ quidam lat. idem principium, et hūg

pot prouare eadem n^o a^o: id in p^ontio iu dant id principia
nempe Deus, et idem huius, nempe m^a: g^o f^o. I^ohⁿ, I^ohⁿ
ga a^o, qⁱ Angelus seruans i^r illius, et m^a i^r j^{ustitiae}, pot
seruare talerum Angelum sine illius, et m^am sine j^{ustitiae},
i^r nec Angelus ab illius, nec m^a a^r j^{ustitiae} i^r impli^citur
pendat: s^t et m^a i^r impli^citur n^r degendat a^r fr^a: g^o f^o.

Dicitur: itariam tenet p^r. S^{an}ct^o J^{oh}ann^{es} i^r M^{at}th^ew^{es} cap*i*? qⁱ
3°, sectione 2°, qⁱ. T^{ra}ns^lat^o 22 sectione 2° n° 8° ca
P^o. II, qⁱ Ang^{el}us i^r a^o, qⁱ Deus seruans audiens extra
substutum, i^r d^{omi}na ab a^o, qⁱ seruaret audiens unitum radu.
g^o i^r a^o, qⁱ seruaret m^am extra fr^am, i^r d^{omi}na villa
qⁱ illam seruaret unitam fr^am a^r Nego v^{er}am, ga a^o seru-
atina audiens utra substutum i^r creatura a^o illius
seruationis in substuto i^r est coactua: a^o u^s creatura, et
coactua sⁱg^undi sp*ec*ie^r; at u^s in nostro iu nulam dat^o
puntum ad uariaweg^s a^o i^r deb^{et} id p^{ri}u^m ut huius.

Dic^o Ang^{el}us: seruus j^{es}u Christi recipitaret uolum-
ptatem creatam i^r d^{omi}ny*n*^o: ab e*go* liber^o seruabat g^o i^r nulla
m^o g^o seruaret ullam m^am ut d^{omi}ny*u* ab eo qⁱ seruaret m^am
ut i^r fr^a: rent aliqui deo ante nego v^{er}am, ga illius i^r p^{ot}
qⁱ m^a Deus exigit in haec n^o a^o seruare m^am si aliand
hiat, si n^r hec a^o m^a seruationem fr^a, at u^s illius negt qⁱ
m^a Deus qⁱ solam uolumptatem usum p^{ot} libertatem ura-
tam, positi^p aliunde oib^us regit^o ad op^{er}andum libere: ut
expedit s^t. Et Commentario sectione 5° n° 22.

Dic^o 2° mand^o a^o: b^e n^r j^{est} Deus regit^o uolump-
tam creatam eadem n^o: seru, qⁱ in illa seruabat libere,
et r^{as} e^r, ga unum ex regit^o ad libertatem i^r ueretur d^{omi}nu

ditionatum, q[uod] culto p[ro]stare suum scurum ex suppositione q[uod] uolupt[us] creatu[re] determinet ad operandum. id Dux p[ro]st ma-
tar hor decreta[rum] ditionatum in abolutum cui illa
p[ro]stare uendom n[on] sequitur uolupt[us] uelit nullit illa hor e[st] sine abs-
iu[er]to eius libertatem uam determinatio: q[uod] p[ro]cedem n[on] sequitur
q[uod] illam necepitare et

Declarati, q[uod] uolupt[us] p[ro]stare eandem n[on] acom p[ro]p[ter]e q[uod] p[ro]p[ter]e ad-
uentia operari libere p[ro]st regant e[st] aduentia operari na-
ri: q[uod] id Dux p[ro]st eandem acom, q[uod] p[ro]p[ter]e libere p[ro]strebatis-
sits loco libere uenendo collato loco poterit auere-
re n[on] n[on]

Arguer[is] n[on] possunt haec in h[ab]itu in eadem loco poni
penetrative p[ro]p[ter]e eadem n[on] sicut p[ro]p[ter]e vigilatim ponesant in
eadem loco: q[uod] id uter fit. Neg: aij: be in p[ro]st Dux p[ro]p[ter]e
duo corpora penetrative in eadem p[ro]p[ter]e eadem n[on] sicut
p[ro]p[ter]e illa ponere n[on] penetrative, miraculum autem tunc
p[ro]stret in eo, q[uod] ponens Dux talia corpora sit n[on]
saret ab ase generatione unius, ut rerum n[on] exigebat, id
q[uod] videtur.

Idem p[ro]p[ter]e h[ab]it uelit t[ame]n q[uod] Dux narraret q[uod] p[ro]p[ter]e
ut se moueret penetrative i[ps]o, et t[ame]n avibus, q[uod] in
eadem manu dux p[ro]p[ter]e substantialiter, et accidentaliter, nam h[ab]it
hoc ab eo fieri p[ro]p[ter]e eadem n[on] aij: p[ro]p[ter]e libet illorum p[ro]p[ter]e
vigilatim meruabant ab ipso Deo; et r[ati]o uidebitur e[st] q[uod] re
illa corpora neg: illa p[ro]p[ter]e regunt officia in eadem lo-
co, et subito, id p[ro]p[ter]e q[uod] illa n[on] posita una rerum n[on]
pertulabat, ut Dux regaret e[st] meruatione alterius

Arguer[is] 4: ignis existens Brucard n[on] p[ro]st crema-
vi

52

ri Bracare, et Roma p. eandem n^o asim: qd it qua
Dux crevut mām sūne fī cēt dīrā n^o alijs mā
Sūrūtāt^s frās Ngs eam, qd aī sūrūtātā extra
nālēm spheram n^o stīnēt in uīstē agentijs natij, unde
nācō debet applicari à Des major sūppj, ut sūppj sūrūtāt extra
nālēm spheram: aī us sūrūtātā mā stīnēt intra uīstēm Dei na-
lēm, si aī sīt cēt alijs sūppj sūrūtātā sūrūtātāus fīs.
Qmo retorqueri jst argum: aī sūrūtātā ignj, se hic crenet
Bracare, iē Domā, iē nālībī, cēt eadē m^o: qd it as sūrūtātā
hia mā, se hic cēt frām, si n^o, erit eadē m^o.

Dixi s^o: talj aī foret sūpnatij, qd n^o hebāt j^o aī: qd
cēt dīrā n^o Rēt^d. Romā, si p. eadē miraculōsam intel-
ligati aī, qm miraculōm alijs sūrūtātā hanc asim cēt miraculō-
lōsam qd ad mām, d^o miraculōm n^o cēt in aī, d^o mā,
qd sūrūtātā: si us p. eadē miraculōsam illigāt^s aī in hī
ūrūtātāj in debita mā, n^o miraculōsa, unⁿ n^o minūtēam
geteret mā abata fī, qm actuata fī: itaq; talj aī sīt
cēt miraculōra sūppositātē, qd tīj sīt p. miraculōm cēt sūne fī,
n^o us qd talj aī in tīj uīstēj sit indebita ullō mōmā;
sūpnatij tīj qd ad mām geteret in eo, qd Des Lectorat^s
duere unūm hīm, qm pōvēt alium sūrūtātā, ut per-
tulabat nā.

Dix: Des pīs nālēr decernit illa, qd it prior j^m
qd it posterior: sī prior ē mā, qm fī: qd pīs nālēr
decernit creare mām, qm introduce frām: qd uīstēj sūlēm
mām erit natij, ex sūrūtātā sūlēm mām erit oī no
natij: ac qm miraculōm sīt pītēt in regō dāndīfīm,
n^o us in aī.

Dix dīg^o māj: si posteriora sīt sūlēmenta priorum